

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010233
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovaného A. X., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 26. októbra 2016, prejednal odvolanie obžalovaného A. X. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/46/2014 zo dňa 23. decembra 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/46/2014 zo dňa 23. decembra 2015 bol obžalovaný A. X. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase od 17.5.2011 do 7.6.2011 v Partizánskom pod zámenkou sprostredkovania práce v Nórsku vylákal od poškodených A. A., A. Z., D. Q., X. T., I. I., A. K. spolu 2.300 Eur v úmysle prácu nezabezpečiť a peniaze minúť pre vlastnú potrebu, zamestnanie nesprostredkoval, nevykonal žiadne úkony smerujúce k sprostredkovaniu zamestnania a peniaze poškodeným doteraz nevrátil, čím spôsobil poškodeným A. A. škodu vo výške 300 Eur, A. Z. škodu vo výške 400 Eur, D. Q. škodu vo výške 400 Eur, X. T. škodu vo výške 600 Eur, I. I. škodu vo výške 300 Eur a A. škodu vo výške 300 Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný A. X. odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Zároveň okresný súd obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to A. A. škodu vo výške 300 Eur, A. Z. škodu vo výške 400 Eur, D. Q. škodu vo výške 400 Eur, X. T. škodu vo výške 600 Eur, I. I. škodu vo výške 300 Eur a A. K. škodu vo výške 300 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný A. X.. V písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom obhajcu poukázal na skutočnosť, že z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že hoci po celý čas popieral, že by od poškodených za sprostredkovanie práce v Nórsku vzal nejaké peniaze, okresný súd sa rozhodol uveriť tvrdeniam poškodených, z ktorých mal mať preukázané, že od nich prevzal sumu vo výške 2.300 Eur. Poukázal na to, že okresnému súdu má táto skutočnosť vyplývať aj z oboznámených príjmových pokladničných dokladov. Ďalej uviedol, že je síce pravdou, že podľa poškodených mal od nich prevziať finančné prostriedky za vybavenie práce v Nórsku, ale pri bližšom oboznámení sa s ich výpoveďami je zrejmé, že čas a miesto, kedy sa tak malo udiť rozchádzajú. Rovnako sa rozchádzajú aj ich tvrdenia ohľadom toho, kto bol pri odovzdávaní peňazí prítomní. Obžalovaný zastáva názor, že s

týmito nezrovnalosťami sa okresný súd v rozsudku nevysporiadal, pričom nezohľadnil ani tú skutočnosť, že všetci poškodení sa navzájom poznajú. Navyše poškodený A. K., ktorý mal odovzdávať peniaze vtedy, kedy aj poškodený I. I., na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nespomína, že by jemu alebo niekomu inému potvrdil prevzatie nejakých peňazí. Ďalej uviedol, že v rozpore s tvrdeniami poškodených sú aj údaje vyplývajúce z oboznámených príjmových pokladničných dokladov, a to čo sa týka najmä momentu ich vyhotovenia. Obžalovaný poukázal na to, že ak niektorí poškodení tvrdia, že mal predmetné príjmové pokladničné doklady vypisovať aj priamo pred nimi, mal okresný súd vyhovieť návrhu obhajoby na pribratie znalca z odboru písomználectva, ktorý by celkom určite potvrdil, že predmetné príjmové pokladničné doklady nevypisoval a nepodpisoval. Taktiež poukázal na to, že poškodený X. T. nebol nikdy na hlavnom pojednávaní vypočutý. Obžalovaný sa domnieva, že skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, navyše existujú aj pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy. Obžalovaný A. X. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby, respektíve vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

K odvolaniu obžalovaného sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu strany písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vecne správny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, respektíve alternatívne vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 6. júla 2016 nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 26. októbra 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného A. X. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného, ale predovšetkým o svedecké výpovede A. A., A. Z., I. I., D. Q., A. K., ktorí majú i procesné postavenie poškodených, správne postupom podľa § 263 ods. 2 Tr. por. prečítal zápisnice o výsluchoch svedkýň A. A. a A. Y. a tiež aj o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal

obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 6 mesiacov, podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 1 Tr. zák. (0 až 2 roky), za súčasného podmieneného odloženia výkonu tohto trestu, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a určenia skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a správnom nezistení ani jednej priťažujúcej okolnosti, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody.

Okresný súd taktiež správne a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému A. X. povinnosť nahradiť poškodeným škodu, nakoľko si všetci poškodení škodu uplatnili riadne a včas do skončenia vyšetrovania v rámci tzv. adhézneho konania.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o trestoch a o náhrade škody, na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného A. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.